

טריקת דלת ליחסים הבינלאומיים

ראש המוסד לשעבר תמיר פרדו, חבר ועדת ההיגוי של 'מפיקסים' למען ביטחון ישראל*

מדינת

ישראל ניצבת בצומת משמעותי ביחסיה מסתורית את כוונותן להתקדם לנרמול יחסים עם ישראל, ובלבד שתתקן להן

סיפוח יתסיס את הרחוב ויאילץ את שני המשטרים - גם אם יעדיפו להבליג - להגיב בתקיפות, בכלל זה בהקפאת יחסים, סגירת שגרירויות, וכנראה גם בצמצום שיתוף הפעולה הביטחוני.

במערכת הבינלאומית

מדינות הליבה של האיחוד האירופי צפויות להגיב בחריציות חקיקת סיפוח ולנקוט צעדים ממשיים, כולל סנקציות מדיניות וכלכליות. דוגמה בולטת היא גרמניה המשמשת מקור יחיד לפלספורמות ימיות צבאיות, ואף משתתפת במימון. מהלך סיפוח עלול להוביל לשנינו בעמדתה ובכך להשפיע על יכולות אסטרטגיות של ישראל. גם החברות הקבועות הלאי מערביות במועצת הביטחון - רוסיה וסין - צפויות לנקוט צעדי עונשין, ולצגן את היחסים הבינלאומיים.

ראוי גם להיזהר מהנחות מקלות באשר לתגובת ממשל טראמפ, בוודאי לאחר השינוי במאזן המפלגתי בבית הנבחרים. התייחסות אמריקאית עוינת לסיפוח עלולה לפגוע במערכת היחסים הביטחוניות החשובה ביותר למדינת ישראל.

לאור ההערכה שהחוקיקה הביא לפירץ אלימות, לקריסת הרשי"פ ולהשתלטות ישראלית על השטח כולו, צפויה התרופה מקבילה בעוצמת צעדי העונשין של הקהילה הבינלאומית. הקונגרס הבינלאומי סביב מתווה "שתי מדינות לשני עמים" יתערע, ויגברו הלחצים על ישראל להקנות זכויות שוות לכלל אזרחיה. ישראל תיקלע למצוקה האסטרטגית התמונה בתולדותיה. היא תיאלץ לבחור בין ממנע של מדינה סותרת נוסח דרום אפריקה של שנת ה'80, לבין ויתור על אופייה היהודי.

כל מי שישראל בטוחה, דמוקרטית ובעלת רוב יהודי מוצק לדורות יקרה לו. חייב לפעול בלתימת מגמת הסיפוח ההרסנית. *

שכפ"צ מדיני בדמות התקדמות בהקשר הפלסטיני. לגממה זאת, אשר קיבלה תנופה בעקבות תפיסת האיום המשותף מורמי ערער יציבות ובראשם איראן, פוטנציאל תרומה לא רק לכלכלת ישראל אלא גם - ואולי בעיקר - לביטחונה. שכן מה שיכול להתחיל בצנעה בתיאום מודיעיני, להתפתח בהדרגה לתיאום במצעי, ולהבשיל בבוא היום לכלל שיתוף פעולה במערך הגנה אזורי, יהווה נדבך חדש וחשוב בביטחון ישראל.

מהלך של חקיקת סיפוח, שיתפרש באזור ומעבר לו כהחלטה ישראלית לטרוק את הדלת על הסדר שתי מדינות עתיד, לא זאת בלבד שימנע התקדמות בהקשר האזורי, אלא שצפוי שיגרום ללסיגה גם מהשת"פ המוצנע הקיים. על רקע מהלך סיפוח כזה, חששן של מדינות האזור מכל הדלפה של שת"פ עם ישראל, ביטחוני או אחר, אשר יצגת את נעם הרחוב בביתן וישמש את יריביהן - ובראשם איראן - במאבק התעמולה והפגיעה בלגיטימיות משטרית. יכול להביא להקריב אינטרס ביטחוני אחד - שת"פ עם ישראל, למען אחר - יציבות השלטון.

חקיקת סיפוח יהיו השלכות לנדבך ביטחוני נוסף: שיתוף הפעולה עם מצרים וירדן המצוי בשיאו. חשיבותו רבה הן בתרומתו ליציבותם של שני משטרים החיוניים לביטחון ישראל, והן בהיבטים נוספים ובהם עומק אסטרטגי, שכן מרחב הביטחון של ישראל חורג מרומחה מן הגבול עם ירדן. גם בהקשר המצרי השת"פ הביטחוני אינו נמנע מן ההבול הבינלאומי.

במצאות של יציבות מול הרשי"פ ושימור היתכנות פתרון שתי המדינות, קל יותר למצאים ולירדן ילקיים שיתוף פעולה זה, למרות שציבור בשתי המדינות ענין את ישראל. אך כל מהלך

ישראל תיאלץ לבחור בין ממנע של מדינה סותרת נוסח דרום אפריקה של שנת ה'80, לבין ויתור על אופייה היהודי